

SAKTHI FOUNDATION

[Montessori integrated Uni5]

NAMMA VEEDU MONTESSORI HOUSE OF INFANTS and CHILDREN [8 MONTHS - 6 YEARS]

Dr.Montessori's last session in her London school. [1952 May]

This is the greeting card message we give to each child on his/her birth day which is the translation from [Italian] the most famous letter by a child to his parents and teachers in Rome Montessori House of Children in 1908. The letter conveys us the reality of the child and how the child is under the stress of the adults [You may not stress her]. The letter is apt to the 21st Century child. The quality of life is decreasing because of working pattern of the couple, nuclear family, unacceptable media's influence, mechanical English Style Education upon the modern child makes him/her stressed and makes her to lose the real joy of learning, exploration, research, discovery, inventions and self-creation and in this past 5 years children are becoming readymade citizens. Try to assist your child. We always never say "help" because the human child never needs the help, it need only the adult's assistance in self-creation.

"When the starfish has the consciousness of where to stick and suck the ocean salt and worms, why can't the most evolved human baby can think on his/her own. The consciousness of worms, viruses, grasses, mammals is also hidden in the most highest level of awareness inside every human child, the role of the adult is to become the role model for her and allow the child to be on her own with freedom of responsibility [the most dangerous responsibility is to enjoy freedom] and to assist for self-creation of her personality and inner knowledge" says Dr.Montessori [very first woman doctor of Europe who established the most famous medically scientific child education in 1907]in her [Education and Peace 1942]

"ஐஸ்க்ரீம் வழிந்து என ஆடையைக் கறை செய்தால் உடனே திட்டாதே!
எப்படி ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிடுவது என்று எனக்கு நீ சொல்லித்தரவில்லையே!

விருந்துக்குச் சென்ற இடத்தில் நான் அடம்பிடித்து அழுதால் என்னத் திட்டாதே!
வீட்டில் சாப்பிடும் நேரத்துக்கு மட்டும் தானே நான் பழக்கப்பட்டு இருக்கிறேன்!

எந்த வேலையையும் என்னைச் செய்ய விடு, நான் தவறு செய்தால் வருத்தப்படாதே! ஏன் என்றால் வாழ்க்கையில் முதன்முதலில் அல்லவா நான் அவற்றைச் செய்கிறேன், எனக்குக் கற்றுக் கொடு!

சாலையில் தரதர என்று என்னை எழுத்துச் செல்லாதே!
முதன்முதலின் இப்பிறவியில் நான் பல விஷயங்களைப் பார்க்கிறேன், அதற்கு அவகாசம் தா!

என் வீட்டு மாடி மேல் ஜொலிக்கும் நகைத்தரங்களைக் காட்டு!

என் ஊரில் உள்ள மலைகளையும், வயல்களையும், மக்களையும் காட்டு!

என்னை வீட்டில் "குட்டிப்பாப்பா" என்று எதிலும் ஒதுக்க வேண்டாம்!

எல்லா விஷயங்களிலும் என் வயதின் பக்குவம் அறிந்து என்னையும் சேர்த்துக் கொள்!

எதையும் முன்கூட்டியே முடிந்தவரை எனக்குச் சொல்லித் தயார் செய்!

அழகான பூக்களைத் தொட விடு, குருவிகளின் சப்தத்தைக் கேட்க வை! சூரியன் முன் நிற்க வை! பெளர்ணமித் தங்கநிலாவை நான் பார்த்ததே இல்லையே!!!

என் சாப்பாட்டின் அளவை நானே முடிவு செய்ய அனுமதி தா!

அன்பின் மிகுதியால் எல்லாப் பொருள்களையும் எனக்கு அளவுக்கு அதிகமாக வாங்கித் தரும் போது நான் குழம்புகிறேன்.

எனக்கும் சுதந்திரம் தா! அதை எப்படிப் பொறுப்புணர்வுடன் ருசிப்பது என்று எனக்குப் பின் இருந்து உதவு!

என்னை அன்பினால் உடலில் சிறியவன் என்று பார்க்காமல் விரைவில் நாளைய உலகில் வாழத் தயார் செய்!"

